

A APERTURA DA PESCA E O MARISQUEO: UNHA TEMERIDADE MÁIS

Xabier Vázquez Pumarino

As Administracións competentes (Consellería de Pesca e Asuntos Marítimos e Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación) abriron paulatinamente desde hai semanas a veda para pescar e mariscar para determinadas artes e en diferentes áreas, de tal xeito que o único tramo onde a finais de abril non se podía exercer actividade extractiva algunha era entre a punta Insua (en Lariño, ao norte de Muros) a Punta Langosteira (ó oeste de A Coruña).

As confrarías amosaron en sucesivas ocasións o seu rexeitamento á apertura das vedas posto que o consideran unha temeridade. No mes de marzo chegaronse a vivir auténticos días de esperpento posto que o Ministerio de Pesca dirixido por Arias Cañete, tomou decisións contrarias sucesivamente, sementando o desconcerto e facendo perder máis credibilidade, se cabe, á administración pública e concretamente ás autoridades pesqueiras. Por outra banda resulta particularmente grave desde o punto de vista do exercicio da democracia e a participación pública que as decisións foran tomadas sen contar co sector.

ADEGA, pola súa parte, ven de rexeitar a apertura da pesca e o marisqueo no litoral galego por constituír unha temeridade debido a diferentes razóns:

1. Ata agora ninguén se enfrontara a unha situación similar na que tras seis meses do afundimento continua a chegar fuel: non estamos ante unha marea negra 'clásica', cunha única chegada de fuel. Hai que engadir que a superficie afectada é enorme: desde Portugal ao Sur de Francia.
2. Non se coñece con exactitude a situación de moitas especies comercializábeis en diferentes aspectos: afeccións directas, afeccións á reprodución polos danos a postas e larvas, estado fisiolóxico, particularmente preocupante no caso de especies con ciclo combinado, danos en hábitats, deterioro de recursos tróficos concretos, etc. Inda recoñecendo os bos resultados habidos en capturas dalgunha especie en canto a número e talla (consecuencia do paro biolóxico) non sabemos cómo van a reaccionar as diferentes especies nas seguintes tempadas.
3. Desde un punto de vista meramente ecolóxico, non parece racional someter á explotación poboacións que viron os seus hábitats e recursos fortemente afec-

Ramsés Pérez

O emprego da frota artesanal para deter as mareas negras evitou unha catástrofe maior

tados. Debería terse en conta que as poboacións de áreas non afectadas poderían xogar un papel clave na recuperación das poboacións nas áreas danadas (lémbrese que toda a Costa da Morte atópase gravemente damnificada).

4. Análises realizadas amosan que as especies capturadas conteñen Hidrocarburos Aromáticos Policíclicos (HAP) no músculo inda que, ao parecer, en niveis inferiores ós valores guía. Estes compostos son mutaxénicos e canceríxenos, persistentes e bioacumulativos, polo que a longo prazo poderían afectar moi negativamente á saúde humana.

En definitiva, os gobernos das Administracións responsábeis abren a pesca unica-

UN INFORME CONCLÚE QUE HAI FUEL EN TODOS OS ESTRATOS E PROFUNDIDADES DE BOA PARTE DA COSTA ATLÁNTICA GALEGA, E RECOÑECE QUE O 77% DAS CAPTURAS REALIZADAS POR ARTES DE ARRASTRE MOSTRAN RESTOS DE FUEL

mente como medida propagandística para dar a entender á opinión pública que xa se solucionou o problema e, simplemente, para evitar pagar cuantiosas indemnizacións ós sectores afectados.

Unha vez máis asistimos a unha decisión de tipo meramente político sen soporte

ou criterio científico-técnico. Tal é así que incluso despois da apertura envíanse medios submarinos para inspeccionar os fondos, é dicir, faise unha avaliación da situación con posterioridade á toma de decisións, exactamente o proceso contrario que a lóxica, a razón e o método científico indican. É dificilmente entendíbel que mentres se extraen toneladas de fuel dos fondos do contorno do Parque Nacional das Illas Atlánticas estése a pescar xa dende hai semanas.

A situación futura pode ser moi grave: un informe do Instituto Español de Oceanografía reconece que o 77% das capturas realizadas por artes de arrastre en boa parte da costa atlántica galega (desde Corrubedo a Punta Candelaria, próxima a Cedeira) onde habitualmente se empregaban este tipo de artes teñen restos de fuel; isto suporía que case o 80% do pescado non podería ser comercializado e debería ser destruído; igualmente, o estudo conclúe que hai fuel en todos os estratos e profundidades.

Desde as Administracións igualmente esgrímese o argumento de que de parar as actividades extractivas durante máis tempo, perderíase unha cota de mercado que sería moi difícil de recuperar. Entendemos que de existir algún problema neste intre para o consumidor ou unha redución de capturas en anos sucesivos, si que provocaría un impacto económico trágico. Baseándose no principio de precaución, a prudencia debería guiar calquera decisión.